

Stav pokladny národní.

a výroční zprávy sekretáře pokladny, Foster, obnášely příjmy vládní ze všech pramenů v uplynulém úředním roce celkem \$435,558,350 a výdání \$414,553,300, tak že zbýval přebytek \$20,814,453. S hotovostí pokladny obnášel přebytek celkem \$40,750,100, a použito ho býti může ku skoupení dluhopisů vládních. U porovnání s rokem 1891 byly příjmy o \$2,075,072 menší. — Úrok z národního dluhu zmenšen byl za uplynulý rok o \$14,169,019. — Pro nynější úřední rok odhadnuty jsou příjmy na \$463,336,350 a výdání na \$461,350.

Výbuch parního kotle

udál se ve středu v parní pile J. C. Wilcoxena poblíž Blackhawk, Mead Co., S. D., při čemž celá budova rozmetena a tři zřízenci, v čase tom uvnitř se nalézající, usmrceni.

Vládní vydání pro rok 1891.

Sekretář pokladny, Foster, podal v pondělí kongresu rozvrh vydání vládního pro úřední rok, končící 30. červnem 1894 a sice odhadováno jest totéž na \$421,612,315, což jest o \$1,649,755 méně, než povoleno bylo na krytí výloh vládních pro rok letošní.

Sněžná bouře.

Nad Iowou, Kansasem a Nebraska se snesla se minulé úterý večer prudká sněžná bouře, vzdor předpovědání povětrnostních úředníků, že bude pěkně počasí. Vše se zdálo nasvědčovati pěknému počasí, plocha nízkého tlaku odsunula se až k Detroit, východní to hranice čáry, odkud jsou do Omahy povětrnostní zprávy posílány. Náhle se však objevila v jihovýchodním cípu Iowy nová plocha nízkého tlaku, a v zápětí za ní hnala se bouře. Střed bouře nalezal se u Keokuk, Iowa; východně odtud vál vítr severně, pak se točil na západ a Omaha jej dostala od severu; v Kansas již se opět obracel k východu, tak že bouře byla tak zvaný mírný cyklon, točící se vítr úplné do kola. V Iowě napadlo mástý až na 16 palců sněhu a na mnoha místech bylo železniční spojení přerušeno. Všecky vlaky se spozdily. V Kansasi Neb. padal ve středu sněh tuto zimu po prvé a napadlo ho na 2 stopy. Na jihovýchod dosahovala bouře až k St. Louisu, kde měli pravé sibířské počasí. V Kansas City ale napadlo již jen velmi málo sněhu a na západním konci Nebraska o bouři skoro nic nevěděli. V místech bouří navštívených klesl teploměr až o 15 stupňů, kdežto v Rapid City, S. D., vystoupil o 2 stupně, v Huron o 6 a ve Winnipeg v Manitobě o 20 stupňů. Pokud zprávy došly, nestala se mimo něco potrhání telegrafických drátů žádná větší nehoda.

Proti hostinským.

Soudce Mitchell v Chariton, Ia., vystoupnul počátkem týdne přítke proti hostinským, kteří dříve již pro porušení zákona prohibičního pokutováni byli, jejichž pokuta ale prominuta byla, na slib dobrého chování. Čtyři hostinští, kteří vzdor tomu opětně lihoviny prodávali, byli z rozkazu jeho zatčeni a pro nezaplacení pokuty do vězení svazeni, kdež obnos pokuty odseděti s imusí, pak-li totiž guverněrem omilostněni nebudou.

Ze zprávy gen. poštámistra,

kteřouž tento o činnosti podřízené ho mu odboru v uplynulém roce úředním prezidentovi podal, vyjímáme ještě následovní: Příjmy odboru poštovního zvýšeny vůči roku minulému o \$5,000,000; schodek zmenšen téměř o \$1,000,000; počet pošt, v nichž poukázky poštovní vydávány jsou, zvýšen o dvě třetiny, totiž z 10,070 na 16,689; v 82 městech zavedena bezplatná donáška záylek poštovních; 2790 nových pošt zřízeno; 263 pošt povýšeno na pošty presidentské; zámořská služba poštovní rozšířena a pneumatické zasílání záylek v

jednom městě zavedeno; 162 zřízeno muzeum poštovní.

Statistika národních bank.

Za ukončený úřední rok inkorporováno bylo 163 národních bank a úhrnným kapitálem \$15,387,000. Nejvíce bank inkorporováno bylo v Texas, totiž 22, nálež následovala Iowa, Indiana, Ohio a Pennsylvanie. Nejvíce národních bank jest v Pennsylvanii, největší kapitál mají národní banky v Massachusettsu a největší vklady mají národní banky v New Yorku.

Proti mezistátní komisi.

Soudce obvodního soudu spolkového, Gresham, vnosil ve středu v Chicagu důležitý rozsudek, rá práva mezistátní komise obchodní se vztahující. Minulého července započala totiž komise tato v Chicagu vyšetřování domnělého nadřívání při štítání cen dovozních společností Illinois Steel Co., leč úředníci jednotlivých dráh, kteří za příčinou tou před komisí povoláni byli, zdráhali se jakékoliv výpovědi učiniti a proto obrátila se komise k soudu spolkovému, aby ku složení požadovaného svědectví je přinutil. Leč soudce Gresham žádost tuto zamítnul, an při komisi mezistátní ani za nějaké právní ani administrativní těleso považována býti nemůže.

Souze o uhlí.

Ze severní Iowy a Jižní Dakoty dochází zprávy, že následkem nečekávaného blizzardu a zastavení dopravy železniční hrozí vzniknouti tam nouze o uhlí.

Lži o Rusku.

Jest známo, jaké křivé úsudky panují v západní části Evropy o Rusku a jaké křivé a zámyslným nepřátelstvím dýšící zprávy o Rusku jsou telegrafovány do Ameriky, jejich jediným účelem jest vzbuditi před soudky proti této slovanské veleřící. Zprávy tyto jsou hlavně z německých a anglických pramenů a žádné příležitosti není opomenuto, aby se na této straně oceánu vzbudil přesudek a nenávisť proti největší slovanské zemi, což se též ze značné části podařilo. Však žádná pohana nezůstane bez ospravedlnění a vždy se najde někdo, kdo se ujme pohaněných.

Slavný americký kazatel, Dr. F. De Witt Talmage, přednesl v neděli dne 20. listopadu ve svém chrámu v Brooklyně řeč, v níž si obral za hlavní předmět útoky na Rusko činěné a mezi jiným pravil:

„Snad žádná země není tak málo pochopená jako Rusko a žádný vladař tak špatně líčen jako ruský car. Nevyžaduje toho spravedlnost, a bych aspoň poněkud rozptýlil před soudky v myslech svých posluchačů a zároveň všech těch, jež slova tato budou čísti, na obou stranách oceánu? Pakli pomluva jedné osoby jest odsouzená hodná, není pomluva 120,000,000 lidí 120,000,000krát horší? Mluvim ve jménu spravedlnosti ve prospěch civilizace a ku povzbuzení všech těch lidí, jež byli pomluvy Ruska potupeni. Nemyslete si, že snad mluvím z vědomosti za okázalé přijetí, jakého se mi dostalo při mé loňské návštěvě u ruského dvora, chci vám podati pouze fakta, která nejlépe dokáží mělkost pomluvy, jež byly na Rusko vrženy. Ovšem, nemohu v jedné krátké řeči pojednati zevrubně o celém Rusku, neb tato jest tak rozsáhlá v každém ohledu, že se musím obmezit tentokrát pouze na hlavní otázky. Šel jsem v loni do Ruska s těmi samými předsudky, jaké panují v této zemi a jež se za celou řadu let nahromadily, ale za mého pobytu tam byly rychle rozptýleny. Budete se snad tazati, jak jest to možno, aby Rusko mlčky sneslo takovou pohanu? Já na to odpovídám tím, že jest tím více ruská řeč, která jest tak málo známa v naší zemi. Uraďte dnes Spojené Státy, Anglii, Francii, neb Německo a zitra vám přinese podmořský telegraf úplné vyvrácení lživé zprávy zároveň s odhalením původce, an každý zná anglicky a mnoho našich krajanů zná německy neb anglicky. Jinak jest ale s Ruskem, ať přinesou tamní časopisy jakékoliv vysvětlení, málo kdo o tom zde zví, poněvadž zde málokdo zná rusky, ačkoliv jest to krásný jazyk.

A jaké jsou příčiny pro toto pomlouvání Ruska? Obchodní zájmy

v meziměstské láčlivost. Rusko jest tak velké jako skorem ostatní celá Evropa. Pamatuje si, že narod jest jen člověk ve velkém. Játo kausoliv v Americe a také se lékaři s maion vrakel co soudí o lékaři, jen má velkou prakt. Tak te se právník, jenž nemá soudi, na právníka, který zaměřitavá celou řadu písařů, aby mohi stačt se svým obchodem stá. Proč nemiluje Evropa Rusko? Poněvadž toto jest tak velké, že by snadno poškoilo celou ostatní Evropu a ani by to nepoznalo. Ruská říše jest tak dlouhá od východu k západu jako Severní i Jižní Amerikou. „Však, namítne někdo, „občte obviňovat pisatelé těchto zpráv ze lži?“ „Nikoliv, výduy nalezete dosti zis, občte-li o něm psát. Však nemite máie jen poukazovat na zis, nřozj musite psát i o světlých stránkách.

Nejdůležitějším jest, že Rusko jest mezi všemi národy nejlepšími přítelem Ameriky. Během minulých 78 roků, kdy jsme měli zápletky se všemi téměř moudrosti Evropy i Asie, nebylo ani hodiny, kdyby bylo naše přátelství s Ruskem bývalo jen dost málo zvikané. Rusko nás nikdy neopustilo a jeho vláda, jako dospělá stará matka pohřížena před sto lety na naši novorozenou vládu jest v její lůžce. Carevna Kateřina v r. 1776 nám laskavě nabízel pomoc a přispění, kdy našich 13 osad kruté zapadlo ve váice za neodvislost a opět v r. 1813 Rusko nám nabídl pomoci ruky. Když zuřila v naší vlasti hrozna občanská válka, bylo to opět Rusko, které ve skutečnosti reko lačným evropským vládám: Neměchejte se do toho a nechte ať si hrdinai muži severu i jihu vyrovnají účet mezi sebou sami.

Z mých rozmluv s carem a jeho rodinou jsem poznal, že zná dobře tehdejší poměry ruské vlády k vládě naší a že musí být o tom při dvoře častěji mluveno. Během občanské války jsem stál v New Yorku na tak zvaném Battery a dívaje se na zaliv skize dalekohled, spatřil jsem tam flotu ruského loďstva. Tazal jsem se a každý jiný se tazal: „Co tam mají co dělat ty ruské lodě v newyorském zalivu?“ Mezitím přišla zpráva, že v San Francisku se objevilo též podobne ruske loďstvo. „Co to znamená?“ tazali se naši vládcové a nikdy na to nemohli dáti určité odpovědi a ruské lodě zde staly jakoby ve spanku až ku konci války. Jejich železná jeny nezdržely se na žádnou otázku odpovídat. Ta jemník vnitra se tazal ruského vyslance ve Washingtonu, co znamená ty lodě v našich přístavech a také neoddržel žádné odpovědi. Nikdo se nedověděl, až bylo po válce, že tyto ruské lodě sem byly carem vyslány, aby dávaly pozor, zdali se bude nějaká cizí moc míchat do našeho sporu, aby se byly na ni obofily a její všetečnost potrestaly. Nebýt těchto lodí v amerických vodách, byla by americká republika existovala již jen v dějepisu a prohlaskuji, že to bylo jen Rusko, jež naši republiku zachránilo. Jest to spravedlivé, abychom pohlíželi nepřátelsky neb s podezřením k zemi, která nam tolik dobrodiní prokázala?

Kdyby obyvatelstvo ostatní Evropy se vystěhovalo do Ruska, bylo by toto jen částečně obsazeno. Po nějakém čase bude Amerika tak zalidněna, že se proud přebětečného lidstva z Evropy musí obrátit jiným směrem a po železnicích a přes úžinu Behringovu, kde jest Asie, totiž asijské Rusko jen 36 mil vzdálené od Ameriky, a to opět území Spoj. Států, obrátí se do asijského Ruska, Sibíře, aby zde vzdělávalo půdu a stavělo mohutná města. Co jest v nynějším století Amerika Evropské, bude v přístím století opět Sibíř Americe. Pročej nejen proto, co Rusko Americe bylo, neb jest, ale pro to, co Rusko Americe v budoucnosti bude, přestane s těmi nesmyslnými pomluvy a když mohlo Rusko být po celé století naším přítelem, proč nemohli bychom my být jeho přátely?

Ku konci poukazoval Dr. Talmage na krásnou ruskou literaturu, z níž se právě nyní počíná překládati mnoho krásných děl do angličtiny, které budou v Americe brzy tiskem vydány, aby mohli Američané poznati Rusy z jich vlastních spisů, neb jen Američan může napsati správné dějiny o Americe, ale též pouze Rus dovede správně Rusko popsat.

Nastuzení, kašel, chrapt, chřelání, bolesti na prsou a jakýkoliv neduh plic jistě vyhojí Dostalův plicní balsám.

Úmrtí v Bílém Domě.

Ačkoliv jest pověstný Bílý Dům ve Washingtonu již skorem po celé století obydlím prezidentů Spoj. Států, přece byly úmrtí a svatby v jeho komnatách poměrně řídké. Vyjma nedávno zemřelá paní Harrisonová, zemřela v Bílém Domě jen jedna manželka prezidentova a sice paní Tylerová. Pamětným jest, že paní Tylerová byla první ženou vůbec, která v Bílém Domě zemřela a zároveň byla manželkou prvního muže, který co místopředseda zaujal místo zemřelého prezidenta Spojených Států, a sice Wm. D. Harrisona, dědečka nynějšího prezidenta, Benjamina Harrisona, kterýž byl zároveň prvním prezidentem, který v Bílém Domě byl zemřel. Od doby kdy bylo město Washington založeno, událo se v Bílém Domě teprv osm úmrtí vůbec.

První zemřel jmenovaný Wm. H. Harrison, jehož úřadování bylo též ze všech prezidentů nejkratší, neb zemřel za měsíce po svém nastolení, dne 4. dubna, 1841. Jeho smrt mají úřadovci na svědomí. Aby se tímto dotravačem vyhnul, hledal tento skoro sedmdesátiletý stařec samotu venku, ve volné přírodě, kde se nastudil, čemuž brzy podlehnul.

Za dvě leta na to zemřela manželka prezidenta Tylera, která byla již nemocna, kdy její manžel na stolet prezidentský došel.

President Zachary Taylor, který v roce 1850 v Bílém Domě na věčnost se odebral, zemřel následkem oslavování 4. července. V jmenovaném roce účastnil se slavnosti a po celý den byl venku, na parném slunci, pohlížeje na průvody a poslouchaje vlastenecké řeči, při čemž pil mnoho ledové vody. Když se navracel domů, jedl vzdor výstrahám lékařů třešně a pil ledové mléko. Sotva se navracel domů, byl zachvácen cholerou morbus, a již za 48 hodin na to se lékaři vzdali vši naděje.

Břímě, které se během občanské války hromadilo na bedra prezidenta Lincolnova, bylo ještě zvýšeno zármutkem, jež mu spřísobila smrt jeho 13letého syna Willie, který v Bílém Domě zemřel na neštovice.

Po té nezastavila se smrt v Bílém Domě až při druhém lhotě prezidenta Granta. Tentokrát to byl ctihodný otec paní Grantové, 'Grandpa Dent', který zemřel.

Nejsensačnější případ smrti v Bílém Domě bylo úmrtí vyslance ha waiiského, Allena, který byl jedním z nejstarších diplomatů ve Washingtonu. Uprostřed novoroční příjmací slavnosti, již prezident Arthur v známém Východním Sále v Bílém Domě pořádal, klesl Allen náhle mrtvicí raně k zemi, když byl ještě před chvílí vedl své kolegy blahopřáti prezidentu Arthurovi.

Z prezidentů, kteří nezemřeli v Bílém Domě, ale byli odtud pohřbeni, byl Abraham Lincoln jediný, neb trávil poslední chvíle svého života po osudném útoku ve Fordově divadle v malém domku naproti to muto divadlu. Pohřeb prezidenta Garfielda odbyval se z národního Kapitulu.

Poslední úmrtí v Bílém Domě událo se teprv minulý týden v úterý odpoledne. Byl to staříček J. W. Scott, otec zemřelé manželky prezidenta Harrisona. Těž byl též nejstarším člověkem, jenž v Bílém Domě zemřel, bylť 93 roků star a smrt byla následkem nastuzení, jež si byl při pohřbu své nedávno zemřelé dcery, paní Harrisonové přivodil.

Druhá manželka prezidenta Tylera, rozená slečna Julia Gardinerová, která se provdala v New Yorku, byla první mladá žena, která byla za vládkyni do Bílého Domu uvedena a paní Clevelandová byla jedinou manželkou prezidentovou, jež svatba byla v Bílém Domě slavena.

Z dam, které za dřívějších administrací Bílému Domu vlády, žijí pouze čtyři a sice: vdovy po prezidentech Grantovi, Garfieldovi a Johnsonovi a paní Grover Clevelandová, manželka nově zvoleného prezidenta, která opět po 4. břez. u příští rok stane se hospodyní v Bílém Domě.

Severový prášky proti bolestem hlavy pomůžou vždycky.

Objevení zlata v Kalifornii.

Mnohé velké objevy lze přičítati jen náhodě a objevení zlata v Kalifornii v r. 1848 a v Coloradu v r. 1858 se stalo též jen náhodou. Stopy zlata tu a tam nalezene, přivedly mnoho lidí na doměšku, že zlatých dolů jest více dosti a je čekají jen na své objevitele. Tak se stalo, že se nabrulo do Kalifornie tisíců chudých dobrodruhů, kteří se potulovali po pustinách v naději, že klopýtou přes nějaké to ložisko zlata. Spisovatel Thayer ve svém díle "Dív nového západu" se zmiňuje o několika šťastných náhodách. Ku příkladu: tři muži kteří hledali zlato, našli mrtvoly jednoho dobrodruha na svahu pohorí, který patrně hledal zlato a kde nedostatkem zemřel. "Chodák", pravil jeden, "ten už dodělal!" "Popřejme mu aspoň slušný pohřeb", dodal druhý, "Jeho lena, ma-li jakou, neb matku, budou rády, pakli se to kdy doví." Takto rozumějce, počaly kopat hrob. Při stopy pod povrchem přišli na bohatou žílu zlata. Neznámý dobrodruh byl pochován na jiném místě a kde kopali hrob zarazili zlatý důl.

Jeden dobrodruh, který se doplahočil v největší nouzi až do Leadville, v Coloradu, probudil se jednoho jitra bez peněz a bez chleba, neměl již co do út dát. Sebral tedy svou pušku a šel si do hor aspoň nějaký kus zvěře ulovit. Podařilo se mu skolit jelena, který ve svém smrtelném zápasu vyhrabal zem, kde se objevily známky zlata. Chudý dobrodruh si označil svůj "claim" a otevřel jeden z nejbohatších dolů v Leadville. "Dál mrtvého muže" nazýváno jiné bohaté ložisko zlata, které odkryto bylo jedním dobrodruhem, který si v zoufalství kopal hrob, chtěje spáchati samovraždu. Jeden horník zemřel v táboře zlatokopů uprostřed nejkrutější zimy když bylo na několik stop sněhu. Ostatní jeho soudruzi nechťeli hrob kopat, proto uloživše mrtvolu do závěje, sjali si jiného chudáka za \$20 aby vykopal hrob. Když se tento po třech dnech nevracel šli se podívat za ním, kde tento na místo hrobu, kopal zlatý důl. Jakmile byl odkryl vrchní vrstvu země, nalezl bohatou žílu zlata a zapomenuv na mrtvolu a na smlouvou za \$20 učiněnou, myslil jen na bohaté ložisko, jež byl nalezl.

Však ne vždycky se nalezne zlaté ložisko náhodou. Velmi mnoho bylo nalezeno po dlouhém, nákladném a opatrném hledání zkušenými horníky, kteří trávili mnoho měsíců unavujícím pátráním v horkých roklích a slujích. Jsou to mineralogové, geologové a na de vše praktičtí zkoumatelé, kteří mohou dle složení zrna ve skále, neb dle barvy las okamžitě poznati, zdali možno tu s prospěchem zlato dobývati.

Pomohl mi.

Ct. p. Dostal:—Byl jsem postižen prudkým kašlem a bolestmi od kašle pocházejícími, čemuž bylo v krátkém čase odpočeno po použití Vašeho Balsámu proti kašli. Můj děk vám budiž odměnou.

C. A. Cejka, Cedar Rapids, Ia.

Dostalův Plicní Balsám vyhojí již na sta případů nemocí pocházejících z nastuzení. Nikdo nezná lepšího. Na prodej ve všech českých lékárnách a obchodech.

Minulé zimy trpěl jsem nastuzením tak, že obával jsem se, že již mám zárodek součotí, když byl jsem upozorněn na Dostalův Plicní Balsám. Zkusil jsem jej a jedna láhev vyhojila mne úplně. J. M. Liška.

Ani v stáří nemine se účinku.

Ct. p. Dostal:—Maminka si myslela, že když už je stará 56 let, že nepomůže jí žádný lék, když lékařská pomoc byla marnou; avšak kašel jí přišel okamžitě, jakmile počala užívatí Váš Plicní Balsám.

S úctou Marie Keslova, Sanpierre, Ind.

Ct. p. Dostal:—Nastuzení, jak utrpěl jsem minulé zimy, přimělo mne k tomu, abych použil Vašeho Plicního Balsámu. Já prohlašuji jej za ten nejlepší, neboť pomohl mně, když všechny ostatní známé léky neměly nijakého účinku. Odporuji všem Plicní Balsám každému, kdož trpí nastuzením. S úctou E. P. Bělouš.